

DE ACADEMIE-TIJD VAN JACOBUS VAN LOOY

1885 voor de Prix de Rome op reis moest, de huur van diens „hoogst-eenvoudig-gemeubelde vertrek” overgenomen. „Niemand van ons weet recht, waar hij de volgende maand van leven zal, Kloos niet, Albert niet, Falck niet, en ik zelf ook niet — want al zit ik in een mooi huisje — ik verdien nog bitter weinig”, schreef enige jaren later Van Eeden aan Van Looy, toen deze zich beklagde had van de regering slechts f 1200.— gekregen te hebben om Spanje te zien en verzamelingen studies te leveren; „Veth heeft een goed jaar gehad maar hij zal er wel gauw doorheen zijn. Maar niemand van ons bekommert er zich erg om. Het komt wel terecht.” Het verwijt, Johan uit *Gekken* in een brief van een studie-vriend gedaan, dat hij zich voor een bezoldiging verkocht had, zoals uit zijn toegestuurde werk te zien was geweest, „dat hij laf een goed leven leed, waar al zijn vroegere kameraden krom lagen, ontbeerden voor hun ernstig zich-zelve-willen-wezen”, komt door deze feiten wel in een merkwaardig licht te staan, dat de geloofwaardigheid van deze passage versterkt en daarmee veel van Van Looy's houding en de gerezen conflicten uit die dagen duidelijk maakt.

Hoe echter het jeugdwerk van Van Looy was, in hoeverre het in, maar vooral buiten de Academie waardering vond en kon vinden, of het werkelijk onder de verplichtingen, aan de Prix de Rome verbonden, geleden heeft, zoals hem blijkbaar pijnlijk-openhartig onder het oog is gebracht, kan wederom niet anders dan uit betrekkelijk schaarse gegevens

Jac. van Looy: Naaktstudie uit Academie-tijd (1877-1884). Olieverf - Rijksacademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam